

**WAELPUT, Hendrik** (Gent 26 oktober 1845 – Gent 8 juli 1885).

Volgde middelbaar onderwijs aan het Sint-Barbaracollege te Gent en had als eerste muziekleraar **Karel Miry**. Vervolgens werd Waelput kandidaat in de letteren en wijsbegeerte aan de Gentse Universiteit en studeerde hij bij F.J. Fétis en Hanssens aan het Conservatorium te Brussel. In 1866 behaalde hij er de eerste prijs compositie en in 1867 de Prijs van Rome. Hij was medestichter en dirigent van de Koninklijke **Vlaamse Schouwburg** te Brussel (1866-1867). Na een verblijf van anderhalf jaar in Duitsland, werd Waelput van 1869 tot 1871 directeur van het Stedelijk Conservatorium te Brugge en stichtte en dirigeerde er de Volksconcerten. Hij was vervolgens orkestmeester van de theaters te Dijon, het **Nationaal Tooneel** van Brussel, te Gent, te Luik, te 's-Gravenhage en te Antwerpen waar hij tevens in 1879 leraar harmonie werd aan het Conservatorium.

Waelput componeerde een aantal opera's en cantates, ouvertures, symfonieën, liederen en pianomuziek. Hij zette teksten van **Eugeen van Oye**, **Theophiel Coopman** en **Karel Versnaeyen** op muziek. Hij kwam reeds zeer vroeg in contact met

het Vlaamse muziekleven. Zijn vroegste werken schreef hij echter nog op Franse teksten. Hij stelde zich in zijn muziek en functies op als een vurig aanhanger van Peter Benoit. Door zijn onbuigzaam karakter, zijn inzet voor de Vlaamse zaak en zijn slordigheid als directeur kreeg hij moeilijkheden met de Brugse burgerij. Vanwege zijn Vlaamsgezinde overtuiging kwam hij in botsing met François-Auguste Gevaert, de invloedrijke opvolger van Fétis in Brussel, en werd hij noch Miry in 1871 tot directeur van het Gents conservatorium benoemd. Uit ontgoocheling verliet Waelpuut daarop het land tot 1876. Bij zijn terugkomst bleek hij nog steeds een vinnig polemist te zijn en een aanhanger van de theorie van Benoits nationale **Vlaamsche Muziekschool**. Hij zette zijn ideeën uiteen in onder meer het blad *La Plume* en organiseerde tevens het laatste van acht Nationale Festivals (Gent, 1883).

WERKEN: *Zes gedichten* (tekst van Eugene van Oye), 1872; – *Minne- en wiegelied*, 1878; – *Het Woud* (tekst van Karel Versnaeyen), 1867; – *Memlinc-cantate*, 1871; – *De Pacificatie van Gent*, 1876; – *De Zegen der Wapens*, 1872; – *Hulde aan Conscience*, 1874. LITERATUUR: E. de Vynck, *Henry Waelpuut*, 1935; – H. Wilaert en J. Dewilde, “Het lied in mond en ziel”. 150 jaar muziekleven en Vlaamse Beweging, 1987.

MARTINA DE MOOR